

Publicerad 2021-05-07 19:05 av anits

eget foto

EN DAG I TAGET

en dag i taget

en dag i taget

det har jag tagit länge nu

en dag i taget av längtan

av längtan att inte

vara ensam

jag har tagit en dag i taget

trodde du fanns

dina ord så fina

jag började tro på mig själv

på oss

vi väntade på att allt

skulle bli som vanligt

att corona tiden snart skulle vara över

du skulle komma till mig

du och jag skulle bli vi

då hände det som hänt tidigare

flera gånger

du ville ha hjälp

din son var sjuk

han behövde pengar till mat

rullgardinen gick ner

det blev svart

allt jag känt för dig försvann

hela kvällen och natten

skickade du sms till mig

jag var sårad

kände mig som jag gjort

många gånger tidigare

jag var bara någon

du ville uttnyttja

du skrev att det inte var så

jag kände mig vilsen

när morgonen kom

bad jag om hjälp

att ta bort dig

nu har det gått några veckor

känner mig så ensam

ska det vara så

jag kan inte glömma dig

du finns inom mig

dina fina ord

finns där som en tröst

du sa mitt namn

det hade ingen gjort tidigare

inte han som jag en gång gifte mig med

han sa du där eller de där

när han pratade om eller med mig

han som blev min sambo

betedde sig likadant

när han dog

kände jag mig fri

ingen bestämde över mig

nu när pandemin kom

har jag känt hur ensam jag varit

det sista året

och under alla år jag haft en partner

likaså när jag blev ensam

när sambon dog

jag har inte förstått det

i början njöt jag av ensamheten

var med i alla cirklar och kurser

som kändes rätt för mig

jag började söka leta

efter någon att dela mina tankar med

och kanske resten av mitt liv

inte känna mig så ensam

jag har inte träffat någon

dom jag träffat har alla

behövt pengar

då började jag ana

att många hade lurat mig

det kanske är för att jag känt mig så ensam

som tur är har jag inte gått på

det så några pengar har jag aldrig skickat

jag har fått hjälp att ta bort dom

en av dom verkade så fin

trodde inte han var sådan

men när jag inte ville skicka några pengar

skrev han till mig

jag var ond hjärtlös och hade en svart själ

dig som jag hade kontakt med sist

trodde jag på

vi till och med hade skyp

så vi såg varandra och pratade om allt

det kändes så rätt

ändå tills du ville ha hjälp

med pengar till din son

som var sjuk behövde mat

då tog jag bort dig

du kändes som alla andra

jag har ännu känslor för dig

har sparat ett foto av dig

det försvann

som så mycket annat när min dator

inte ville som jag ville

jag sitter här ensam

med en längtan

att det kanske finns någon för mig

jag kanske är för rädd för noga

rädd att bli besviken ännu en gång

så jag försöker vänja mig

med ensamheten

och att leva ensam mina sista år

jag gläds åt mina barn

och barnbarn

att det går bra för dom

anits 7 maj 2021

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten